U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) G. J.**, **b) nezl. A. M.**, **c) nezl. A. K.**, oba zastoupeni zákonnou zástupkyní G. J., všichni zastoupeni JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021, č. j. OAM-184/ZA-ZA11-P16-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2021, č. j. 31 Az 6/2021 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu"), neboť shledal opakovanou žádost žalobců o mezinárodní ochranu jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadli žalobci u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud"), který jejich žalobu zamítl. Poukázal na výjimečnost institutu opakované žádosti, jež vyžaduje, aby se objevily nové skutečnosti, které žadatelé nemohli uvést v první žádosti, nebo byly zjištěny až při rozhodování o opakované žádosti. Žádné nové důvody se však neobjevily. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany se žalovaný zabýval již v předchozím řízení. Žalovaný tak správně uzavřel, že opakovaná žádost je nepřípustná. Posouzení důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 11a odst. 4 zákona

o azylu je pak podle krajského soudu *implicitně* obsaženo v okolnostech, které vzal žalovaný v úvahu a které uvedli žalobci.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a navrhli, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně navrhli přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 ve spojení s § 107 s. ř. s.

[4] Stěžovatelé předně namítali, že se krajský soud dostatečně nezabýval některými žalobními námitkami, a napadený rozsudek je proto nepřezkoumatelný.

[5] Stěžovatelka a) uvedla, že její manžel podal trestní oznámení na určité osoby ze společnosti, jež mu nezaplatila odměnu za práci. Ty jí pak začaly vyhrožovat, že pokud jim nesdělí místo pobytu manžela, unesou její dceru nebo syna. Tito lidé i napadli manžela a vyhrožovali mu. Hrozba je trvalá a aktuální, neboť se tyto osoby stěžovatelky a) na manžela stále vyptávají, i když opustila zemi původu. Jedná se přitom o novou skutečnost a žalovaný se jí měl zabývat. Současně stěžovatelé uvedli, že ve vztahu k trvající hrozbě žalovaný nezjistil skutkové okolnosti, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. Ve vztahu k okolnostem zvláštního zřetele hodných podle § 11a odst. 4 zákona o azylu pak namítli, že žalovaný měl alespoň stručně odůvodnit, proč nepoužil toto ustanovení. Takové důvody však navíc v této věci existují, neboť stěžovatelé b) a c) jsou nezletilé děti, tedy zranitelné osoby. O této skutečnosti však žalovaný mlčí, ačkoliv měl učinit úvahu s ohledem na nejlepší zájem dítěte. Pro stěžovatele je s ohledem na jejich nízký věk a integraci do české společnosti vycestování nepředstavitelné a pociťovali by jej jako příkoří. Stěžovatelé závěrem uvedli, že v Kazachstánu je nestabilní situace, probíhají protesty a prezident vydal příkaz armádě střílet do protestujících. V současnosti jsou v zemi ruská vojska a ruský prezident prohlásil, že zemi opustí až poté, co dokončí misi. Takové prohlášení je nutné hodnotit v kontextu současné situace na Ukrajině. Nejvyšší správní soud by měl vzít v úvahu možné přelití konfliktu do země původu.

[6] Žalovaný setrval na svém předchozím závěru. Důvody opakované žádosti byly totožné s první žádostí. Tyto důvody přitom žalovaný neshledal relevantními pro udělení jakéhokoliv typu mezinárodní ochrany. Žalovaný si o zemi původu obstaral informace, které se podle něj od doby posuzování první žádosti ani od ukončení řízení o žalobě nezměnily.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatelů však tyto podmínky naplněny nejsou.

[8] Stěžovatelé tvrdili, že trvající výhrůžky manželovi stěžovatelky a) ze strany soukromých osob jsou novou skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Z § 11a odst. 1 zákona o azylu a judikatury Nejvyššího správního soudu k tomuto ustanovení vyplývá, že v rámci řízení o opakované žádosti žalovaný zkoumá, zda se objevily takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65, ze dne ze dne 19. 10. 2021, č. j. 1 Azs 292/2021 - 51, ze dne 12. 10. 2021, č. j. 4 Azs 292/2021 - 33). Žalovaný a krajský soud postupovali v souladu s touto judikaturou. Zohlednili, že hrozbou pronásledování manžela stěžovatelky a) ze strany soukromých osob se žalovaný zabýval již v řízení o první žádosti.

[9] Stěžovatelé dále namítli, že žalovaný neposuzoval okolnosti hodné zvláštního zřetele podle § 11a odst. 4 zákona o azylu, což je v rozporu s nejlepším zájmem nezletilých stěžovatelů b) a c). Také v tomto případě však žalovaný i krajský soud postupovali v souladu s existující judikaturou. Podle rozsudku kasačního soudu ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019 - 74, na který ostatně odkázal i krajský soud, „*není nezbytné v rozhodnutí ministerstva výslovně uvést, že neshledalo důvody k uplatnění § 11a odst. 4 zákona o azylu, pokud všechny okolnosti, které vedle toho, že musely být zkoumány (a byly zkoumány) jako údajné nové důvody tvrzené žadatelem o azyl, by mohly být rozumně představitelné jako důvody zvláštního zřetele hodné, byly v rámci řízení o opakované žádosti vzaty v úvahu ve své skutkové dimenzi (ministerstvo zkoumalo, zda jsou stejné, anebo nové oproti důvodům v žádosti předešlé) i v dimenzi právní, tedy z hlediska dopadů na životní poměry žadatele. Pokud ministerstvo dospělo k závěru, že není důvodu měnit něco na hodnocení těchto okolností oproti jejich předešlému posouzení, implicitně shledalo, že případ žadatele je případem běžným, neobsahujícím zvláštní, mimořádné, předem typově nedefinované (neboť obtížně předvídatelné) důvody, které by měly vést k uplatnění svého druhu mimořádné klausule pro mimořádné okolnosti…*“. V daném případě proto konstatování žalovaného, že stěžovatelé neuvedli nové skutečnosti, v sobě obsahuje též závěr, že jejich případ je případem běžným, v němž nebyly shledány důvody hodné zvláštního zřetele.

[10] Přijatelnost nezakládá ani namítané nerespektování nejlepšího zájmu dítěte. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 Azs 162/2020 - 47, dle kterého je třeba promítnout závěry týkající se nejlepšího zájmu dítěte do rozhodování o mezinárodní ochraně, žalovaný postupoval v řízeních o prvních žádostech, kterými se zabýval meritorně a ve kterých zohlednil skutečnost, že stěžovatelé b) a c) jsou nezletilé děti.

[11] Konečně stěžovatelé požadují, aby Nejvyšší správní soud vzal v úvahu situaci na Ukrajině, a „prolomil“ tak pravidlo podle § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož správní soud vychází ze skutkového a právního stavu, který existoval v době rozhodování správního orgánu. Kasační soud ve své aktuální judikatuře přihlédl ke změně bezpečnostní situace na Ukrajině, přestože nastala až po vydání rozsudku krajského soudu, s ohledem na možný rozpor nuceného návratu žadatelů z Ukrajiny do země původu se zásadou *non-refoulement* (viz rozsudek ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022 - 31). Z dostupných informací však neplyne, že by též v Kazachstánu probíhal ozbrojený konflikt vyznačující se svévolným násilím, který by vedl k vážnému ohrožení života civilistů nebo jejich lidské důstojnosti. Pouhá domněnka stěžovatelů, že s ohledem na občanské nepokoje z nedávné

doby a přítomnost ruských vojsk hrozí zemi válka, nemůže být důvodem k přezkumu *ex nunc* navzdory § 75 odst. 1 s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že se krajský soud nijak neodchýlil od judikatury kasačního soudu a nedopustil se ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatelé v řízení nebyli úspěšní, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, a proto mu soud nepřiznal náhradu nákladů řízení.

[14] Stěžovatelé připojili ke kasační stížnosti návrh na přiznání odkladného účinku. O tomto návrhu soud nerozhodoval, jelikož odkladný účinek působí jen do skončení řízení před soudem a soud rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného odkladu po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí. Rozhodování o odkladném účinku tak skončením řízení o kasační stížnosti pozbylo smyslu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2022

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu